

thi Resolutionen af 1796 indeholder et udtryffeligt Løfte om, at de skulle faae Selveiendom paa den Maade, Resolutionen omhandler, og det kun mod en aarlig Afgift pr. Td. Hartkorn. Denne Afgift er i sin Tid bleven bestemt saaledes, at den ikke blev altsfor byrdefuld selv for de daarligste Steder; for de bedre er den saaledes vistnok noget lav; men da Resolutionen tillige er paaberaabt i selve Overdragelsesdocumenterne, skjønes det ikke, at Regjeringen i saa Henseende har kunnet vælge nogen anden Fremgangsmaade. Det maa ogsaa vel mærkes, at disse Fæstere have havt en meget betydeligere Ret end Fæstterne i Almindelighed, nemlig at de kunne overdrage deres Eiendomme til hvilken som helst Anden, og at Regjeringen er forpligtet til at anerkjende en saadan Overdragelse, hvorved de have kunnet faae ikke ubetydelige Afstaafelsessummer. Det er altsaa ikke saa betydelige Rettigheder, som Vedkommende skulle give Betaling for, som ved Fæste i Almindelighed. Her kan altsaa fra den ene Side blive Spørgsmaal om, hvorvidt Regjeringen kan paalægge Vedkommende at udrede en Kjøbesum imod deres Billie. Resolutionen af 1796 indeholder Intet udtryffeligt derom; men i selve Overdragelsesdocumenterne er det bestemt, at de skulle modtage Selveiendom under saadanne nærmere Betingelser, som Staten maatte foreskrive dem i Henhold til Resolutionen af 1796. Deraf synes det altsaa, at man virkelig her med Rette har kunnet paalægge dem en Kjøbesum, naar den er bestemt saaledes, at den kan anses for at være billig, og den ikke overstiger den Godtgjørelse for Overdragelsen, der tidligere var lovet Fæstteren. Dette har man ogsaa gjort i Udkastet, idet man ikke har forlangt en større Kjøbesum, og, da den saaledes i Almindelighed maa anses for at være meget billig, og Afdragene paa den for at være meget moderate, ligesom der ogsaa, saalænge de nuværende Fæsttere ere i Besiddelse af Stederne, ikke behøves at gøres noget Afdrag, saa har Udvalget ikke skjønet, at der kan erindres Noget derimod. Det maa ogsaa vel bemærkes, at disse Kjøbesummer og Afdragene derpaa maae blive meget ubetydelige; thi de fleste af disse Coloniefæder have ikke mere end 1 Td.

Hartkorn. Efter en Fortegnelse, som Udvalget har erholdt fra Domainecontoiret, er der paa selve Alheden kun eet Sted med over 2 Tdr. Hartkorn, de øvrige have under 1 Td. eller lidt over 1 Td. Hartkorn. Paa Randbøl Hede er der 2 Steder, der have imellem 3 og 4 Tdr. Hartkorn, og 8 Steder, der have imellem 2 og 3 Tdr. Hartkorn, de øvrige ere under 2 Tdr. Hartkorn. Disse Afdrag paa Kjøbesummerne, der i sin Tid skulle finde Sted, maae altsaa blive meget ubetydelige.

Efter hvad jeg saaledes har tilladt mig at udvikle og i Henhold til, hvad den afgivne Betænkning indeholder, har Udvalget saaledes troet at kunne anbefale det Princip, der ligger til Grund for Lovudkastet. De enkelte Paragrapher skulle jo ikke omhandles ved Sagens første Behandling, og jeg skal derfor opsætte de videre Bemærkninger, Udvalget har at gjøre til disse, til Sagens anden Behandling.

Da ikke flere begjærede Ordet, fattedes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning, og vedtoges eenstemmigt med 39 Stemmer.

Formanden: De Endringsforslag, som maatte ønskes stillede til Sagens anden Behandling, maa jeg bede afgivne inden imorgen Aften.

Den næste Sag paa Dagsordenen er Sagen, der angaaer Forslag til Lov angaaende Ophævelse af Quarantaine-Foranstaltninger mod den gule Feber og den asiatiske Cholera. Det er til anden Behandling*) denne Sag foretages. Foruden de af Udvalgets Mindretal stillede Endringsforslag, der findes i selve Betænkningen, er der fra den samme Minoritet fremkommet et Endringsforslag, som er stillet til §§ 1 og 2, og som har været omdeelt paa de Herrer's Pladser. Jeg finder ikke nogen Anledning til at dele dette Lovforslag i Affnit, men skal derimod sætte samtlige Paragrapher med de dertil stillede Endringsforslag under Et under Forhandling.

De af Udvalgets Mindretal i flere Betænkninger stillede Forslag findes i Anhang B

*) Denne Sags første Behandling findes Sp. 2682—2723.